

[Socialministeren]

ner. Men det er altså konsekvensen af decentralisering, og det er jo til syvende og sidst også en fordel, hvis decentraliseringen betyder, at der er nogle, der er mere progressive.

Som jeg tror også fru Aase Olesen var inde på, synes jeg, det er relevant at se på, hvordan det ser ud med hensyn til de forskelle, der måtte være. Vi kan konstatere, at der er nogle forskelle. Århusordningen er nævnt, og jeg tror, at vi skal passe på, når vi taler om decentralisering, at vi netop gør os klart: også inden for det område er der nogle store fordele, men der er også en begrænsning.

Det er vel også det, nogle har følt på det lokale plan i forbindelse med den måde, man har tilrettelagt udflytningen fra institutionerne på. Vi er alle enige om den, men det er jo også rigtigt, at selve integrationen i forhold til personer med handicap kan blive en balanceakt. Det er mit indtryk, når jeg har talt med lokale myndigheder, at man mange steder er kommet meget langt med integrationen, og at man så nogle steder synes, at vi måske nu er kommet lidt for langt. Jeg tror ikke, at der kan dannes et helt klart billede heraf på nuværende tidspunkt. Jeg tror også, det var det spørgsmål, fru Aase Olesen rejste, men jeg synes, det ville være udmærket, om vi kunne få det belyst. Jeg tror bare, det bliver svært at stille det op i en statistik og foretage en egentlig videnskabelig vurdering af, hvor den rigtige balance i dette spørgsmål her er.

Men netop i forbindelse med decentraliseringen, som jeg også forstod hr. Taanquist syntes var en god idé, kan jeg ikke lade være med at vende tilbage til et andet punkt i hr. Taanquists indlæg. Når kommuner og amter også stadig væk har den økonomiske mulighed for at udføre de opgaver, de nu skal, hænger det jo sammen med de andre initiativer, vi tager med hensyn til decentralisering inden for det sociale område. Jeg tror ikke, at det betyder stagnation, som hr. Taanquist sagde. Jeg tror nemlig i virkeligheden, at det betyder, at den udvikling, der hele tiden skal være på dette felt, bedre kan komme i sving, når opgaverne er at decentralisere, og når kommuner og amter selvfølgelig også har et økonomisk ansvar.

Der var flere, der var inde på Svend Jensen-betænkningen, altså betænkningen om

arbejde og beskæftigelse. Arbejdsministeren vil senere svare på dette spørgsmål.

Der blev derudover rejst nogle konkrete spørgsmål. Jeg ved ikke, om jeg til den del af diskussionen må sige, at det var min tanke, at jeg under alle omstændigheder som opfølgning af denne debat ville prøve at stille nogle punkter op, så vi i det mindste kunne få samling over de spørgsmål, der er blevet rejst i forhold til folketinget og også i forhold til mig fra forskellige organisationers side i forbindelse med afgivelsen af denne redegørelse. Jeg havde altså under alle omstændigheder forestillet mig, at man prøvede at lave en samlet beskrivelse af nogle af disse ting med oplysning om, hvordan vi inden for nogle af områderne agtede at komme videre. Nu forstår jeg, at det måske bliver sådan, at socialudvalget i det hele vil behandle redegørelsen og stille en række konkrete spørgsmål. Det skal jeg selvsagt ikke blande mig i, men uanset hvad socialudvalget måtte beslutte sig for at gøre, agter jeg selv under alle omstændigheder at prøve at følge nogle af disse punkter op.

Det kan være en opfølgning, der drejer sig om oplysning, men det kan selvfølgelig også være en opfølgning, der drejer sig om i forhold til centrale og lokale myndigheder at gøre opmærksom på, at der inden for det og det spørgsmål fra folketingets side bliver lagt vægt på, at man kan komme videre i den ene eller anden retning. Men på baggrund af drøftelsen her og netop i overensstemmelse med det, jeg sagde før, må det også være naturligt i forhold til de handicappede selv og deres organisationer at sige: nu har folketinget haft en drøftelse af disse spørgsmål, en drøftelse, som I selvfølgelig har haft mulighed for at overvære; på den baggrund må vi se på, om der er nogle koordinerende initiativer, der skal tages.

Lad mig sige det ligeud: selvfølgelig er det fristende for mig på det ene og det andet felt at sige: nu gør jeg sådan, og nu skriver jeg til dem, og nu sætter jeg i værk. Den hæder vil jeg da måske prøve at få ud af det, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at jeg faktisk også prøver at lægge en hel del vægt på, hvad f.eks. det centrale handicapråd siger, og hvad dets ønsker med hensyn til fremgangsmåde i det ene eller det andet spørgsmål måtte være.